

Llegeix aquest text amb atenció i tria la resposta correcta.

L'ESCOLA, EL POBLE I LES MÀQUINES QUE TENEN NOMS

L'escola era **al capdamunt** del pont vell.

Un riu molt llarg i important, el Ter, **travessa** el meu poble. Un dia, el mestre **ens** dibuixà a la pissarra tot el curs del riu. Traçà amb el guix unalínia blanca, com quan, **al cor de l'hivern**, el riu és gelat i quiet.

El riu té una forma de S, neix als Pirineus i mor al Mediterrani. Passa, entre altres poblacions, per Ripoll, per Girona i pel meu poble. Al llargdel **seu** camí hi ha un munt de fàbriques, com els "Filats Filets", on treballa la mare, que aprofiten la força del corrent d'aigua per fer anarles màquines.

Perquè l'aigua tingui més empenta, els homes han fet rescloses per aturar-la i bagants per a deixar-la passar quan la necessiten i amb la quantitat mesurada pera produir la força que volen.

Una temporada que la mare treballà al torn de la tarda, jo vaig haver de portar-li el sopar cada dia, dins d'un cabasset, perquè els obrers d'aquest torn entren després de dinar, a les dues, i pleguen a les onze, prop de mitjanit. La mare féu el canvi de torn per uns dies perquè es tractava d'un favor que li demanà una veïna, la Marieta Padevill, que tenia l'home malalt i l'havia de portar al metge.

La Marieta Padevill, per recompensar-la, li feia el sopar cada dia i me'l donava perquè l'hi portés. Doncs bé, aquells dies vaig veure per primera vegada les màquines.

Eren com uns gegants de ferro, plens de cargols, corretges, rodes i manetes. N'hi havia de totes menes: unes filaven, altres teixien; unes destriaven el cotó, altres en feien unes **tirallongues** que en diuen vetes, unes mullaven el fil, altres el polien... Totes tenien nom, segons la seva feina, com la família dels Ferrer. Es deien pentinadores les que pentinaven les floques de cotó, metxeres les que estiraven i torçaven les metxes de cotó, contínues les que filaven contínuament, teixidores les que teixien...

Totes plegades feien una fressa **eixordadora**, bronzien com motors d'avió.

En una altra ocasió, a l'escola, el mestre tornà a guixar la línia del riu, i cap al mig de la S, quan la lletra es torça, al segon racó, hi afegí tot de quadrets a cada banda. Cada quadret era una casa. Entre les cases passaven els carrers. Els quadrats grossos eren l'església, l'ajuntament, la fàbrica, i la casa i els jardins dels senyors Tutuspot, els amos de la fàbrica.

Emili Teixidor, *Dídac, Berta i la màquina de lligar boira* (text adaptat)

